

Lõikusetänu Leht

Ameerika

Euroopa

Aasia

Aafrika

„Põld on maailm“

„Minge kõige maailma ja kuulutage armuõpetust“

ütles meie Onnistegija elades siin maapääl. Meie usume kindlasti et käst, paganatele ewangeliumi kuulutada, ka täna veel meile kui kristlastele täesti kohustaw on. Säääl juures on see ükstoit, kus maal meie elame. Iga inimene, kellele Jumal eesõiguse linnunud, kas kristliku rahwa mõsuna üleskaswada wõi hiljem ewangelijumit kuulda ja wastu wõtta, on seega enda waimlikelt pimedate kaaswendade — paganate wõlgnikufs saanud Jumala ees, nagu jeba Paulus tunnistas. Waata: Rom. 1, 14.

„Tõikusetänu Lehe“

eesmärk on ühest küljest näidata, kui kaugele paganate sekka ja mil määral rõõmusõnum Kristusest ja tema tulewajest riigist on jõudnud ja teiset küljest võimaldada selle „Tõikusetänu Lehe“ wäljaandjale missiooniseltsile wahendid koguda, mis ka sel raskel ajal ülewelnimetatud ülesannet paganamaadel täita.

Meed, kellele see missioonileht laialilaotajate poolt kättetuakse, wõiwad kindlad olla, et kõik anded ustawalt missionifektsajale edasi antakse.

S. P. Adwentistide missionitöö piirkond.

Adwent-kuulutust kuulutatakse 108 maal ja saarel, mille maaalal üle 1,570,000,000 inimese elawad, mis järgmised on:

Afriikas: Egiptuses, Algerijas, Basutomaal, Belgia-Kongons, Betschuana maal, Briti-Jdaafrikas, Eritreas, Kuldkalbal, Kenya-Kolonias, Mauritsiuses, Nigerias, Nyasjamaal, Sierras, Lennes, Rhodesias.

Astias: Armeenias, Birmas, Ceylonis, Hiinas (15 maajaos), Indias, Japanis, Koreas, Perfiyas, Siamis, Siberis, Syrias, Transkaukafias, Turkenstanis Türgimaal, Ühendatud Malairiikides.

Austraal-Astias: Austraalias, Uuel Meremaal.

Euroopas: Belgias, Bulgarias, Daanimaal, Saksjamaal, Gestimaal, Soomes, Prantsusmaal, Kreekamaal, Suur-Brittannias, Hollandis, Frimaal, Islandis, Itaalias, Norras, Poolas, Portugaalias, Rumeenias, Rootsis, Schweizis, Spanias, Põnnaaslaawias, Tšecho-Slowakkias, Ungrias.

Põhja-Ameerikas: Masakas, Canadas, Ühendatud riikides. Saartel: Briti-Uuel Guineal, Briti-Põhjaborneo saartel, Cooki, Fidjschi, Sõpruse ja Seltskonna saartel, Hawaii, Jawa, Lord Howe saartel, Marfesa saartel, Uutel Hebrididel, Niues, Norfolk saartel, Philippini, Pitcarn, Salomo ja Samoa saartel, Straits Settlementsis, Sumatras.

Sõuna Ameerikas: Argentiinias, Boliwias, Brasiilias, Chiles, Colombias, Ecuadoris, Paraguans, Perus, Uruguans, Venezuelas.

Indias, Reffameerikas ja n. e. Bahamas, Bermudas, Briti-Gianas, Briti-Honduras, Guadaloupes, Guatemalas, Haitis, Jamaitas, Neitsi saartel, Kostarikas, Kubas, Mexikos, Nikaraguas, Panamas, Portorikos, Salvadoris, Santo-Domingos, Spania-Honduras, Trinidadis.

S. P. Adwent. missionitöölise armustik.

Missionsalal töötajate arv.		Töölesaadetud missionääride arv 1912 a. kuni 1921 aastani.	
Sisseõnnistatud jutlustajad	1287		
Reisijutlustajad	1068	1912	97
Missionitöölisi	1898	1913	157
Kolportööriid	2332	1914	103
Sekretääriseid	370	1915	76
Mgkooli õpetajaid	1273	1916	147
Alkooli õpetajaid	1020	1917	59
Töölisi kirjastusasutustes	1125	1918	103
Töölisi ramitfusasutustes	2308	1919	83
Õpetajaid Missionikoolides	400	1920	310
		1921	212
	Kokku 13081		Kokku 1347

Lõikusjetänu Leht.

„Vaadake põdusid, need on ju walged lõikusel.“ — Kristus.

Kristlaste eesõigus ja selle tähtsus.

Kõigeauligem, suurem ja kaugeleulatavam töö, mis ükski iialgi oma kaasinimeste kasuks võib teha, on kristlik missioonitöö. Pätt on kõikide, nii ihuliste kui waimliste, wiletsuste põhjus maailmas. Iga tõelise kristlase ülem püüe peaks nüüd nälgaste söötmine, janu-nejate jootmine ja halastiolijate katmine olema, misugustest kohustest juba inimlik tunne ei luba cemal hoida. Kuid nii tarwilik, kui ihulik abiandmine ka on, jääb see ikka puudulikuks, kui meil ka inimeste waimliski puudusi ei püüa rahuldada. Jumal andis selleks kõige-kallima — oma Poja — et inimest waimlisest wiletsu-
sest wabastada ja lõpetks kõigile hädadale jäädamat lõppu teha. Kõõmusõnum, sellest Jumala armunõust, on kõige-aulisem kuulutus, mis ükski surelik iialgi on kuulnud ja mida nüüd kõigile neile kuulutakse, kes seda weel fenni pole kuulnud.

Täielikult korraldatud missioonitööl paganamaadel on alles sajaastane ajalugu seljataga, kuid selle töö aulised tagajärjed on kõigil teada.

Miljonid on Kristust eneste õnnistegijaks wastu-wõtnud, mis nende elus on imeliski muudatusi korda saanud. Rahwarikkad saarestikud ja teised laialdased maaalad on igasugustest inetustest kommetest ja toorustest wabastatud; inimestesõõmise komme on kõrwaldatud ja paljudele miljonitele, kes wõd kui päewad igasuguse ebausju ja nägemata waimude hirmu all elasid — on walgus toodud mis nende elu ja ilmawaated on põhjalikult ümbermuutnud ja terwed rahwad kõrgemale astmele asetanud. Kuid mis kõigeülem: nad on waimulikult õigele teele juhutatud, millekaudu nad täiesti õnnelikud wõiwad olla; nad on seda leidnud, mida nende sugu-rahwas — kes weel Ewangeliumi tõde ei tunne — halatsemise wäärilise enesepiinamise ja mitmesuguste jalestustäratawate pimedusetegude läbi asjata otsiwad.

Järgnewat õnnistuseotsimise kommet, indulaeste seas wiisiksolewa paastujate ja meelearandajate „tuleprohwi“ kohta, kirjeldab Dr. G. Vühning. Ruumi nappuse pärast toome ainult mõned osad sellest artiklist, milles peatähelepanu on paastujate seas wiibima 15–16 aastase ema pääle juhitud.

„Nüüd oli esimene meelearandajate paar tule juure jõudnud ja ilma ainsamat häält kuulbalaskmata, wähematki walu tundemärkki awaldamata, jah, ifegi mitte sekundiksiki omi samme wiivitamata, asetafid mõle-mad eneste pahemad jalad leekidesse, mis nende jalad üleni kattis. Ma ei jõua seda iialgi unustada, kuidas kollakas suits tulest ülestõusis ja kõik ümbruse kõrbewa ihu wastiku haifuga täitis, kuid wiivitamata asetafid nad ka paremad jalad tulesse ja n. e. kunni ifegi minule,

kui päältwatajale, tuleasemest üleminele wäljakannamata pikk paistis. . . . Järgnesid teine, kolmas ja n. e. paarid niifamafuguse uskumata südidusega, kuni lõpetks kord eelnimetatud noore naisterahwa kätte jõudis.

Ma püüdsin möõduwate nägufid ja waadet tähelepanna ja nägin, et nad mitte just piirita waimustu-sehoos ei olnud, kuid siiski paistis nende nägubelt wõõrastaw waade. Paistis, et neid ümbritsewad müürid ei jõudnud nende pilkke piirata, waid need wiibifid, kaugel nägemata maailmas. Ma püüdsin selle noore ema pilku püüda, kuid märkasin, et ka tema waade kaugel wiibis. Nüüd asetaski tema enda jalad tulde, aga nähtawasti oli eelmiste meelearandamise- ja paastu-päewade läbielu temale liiga raske olnud; tema käed wajufid jõuetumalt kõrwale ja ta langes minestanult tagasi-
pidi maha. Kaks politseiniiku, kes tule juures korda pidafid, tõstfid naisterahwa üles ja andfid teda lähedalseiswate päältwatajate hooleks, kuid ema süles olew laps oli kukkumise juures ema kätelt mahalibifinud ja otse tulde kukkunud, ning enne kui teda tulest üles-tõsta jõuti, oli ta juba tulehaawad saanud, millede kätte ta kohe säälkamas suri.

See juhtumine kutsus muidugi rahwa meelearanda-
esile, kuid niipalju kui mina mõista wõifin, oli see kõik õnnetu naise enese adresfil.

Seda nähes haarafin ma oma õpilase käe, et sellest järelelast kohast lahkuda, aga tema oleks seda piltti lõpuni waatanud. . . .

Mis küll wõib inimest niifugusele enesepiinamisele sundida, kui ainult igatjus, patust ja süüft wabakssaada? See sündmus tõendas mulle selgemalt, kui iilgi enne, rahwa seas walitsewat igatjust, õnnistuse järele. Ja misuguse ärapäätmifetee nemad oli olid walmnud!

Niifuguse, mis ühtegi eesmärgile ei wii. Mina sellewastu tundsin Jumala armu kõikide inimeste wastu, ja teed, mida möõda iga üks seda usu läbi Jefuse, Kristuse sisse wõib omandada. Oh oleks mull wõimalus olnud waljusti selle rahwahulga wastu hüüda: „Jefus, Kristus on maailma sissetulnud patuseid otsima ja õndsafstegema.“

Selle sündmuse läbi oli Makedonia hüüd, walju-
mini kui iilgi enne, minu kõrwu kostnud: „Tulge alla ja aidake meid!“

Ehk ma küll ka ennem missioonitöö tähtjust tundsin, siis sai, selle esimise läbielu mõjul, see ülesanne minu sees weel tähtsamaks ja ma jõudsin lõpulikult tundmifesele, et ma kõik oma eluaeg pean ennast sellele tööle pühenda-
dama, ja ei mitte ifeenefele, waid oma kaasinimeste kasuks elama.“

Tööpalgad on väga madalad aga tarbeainete hinnad on kõrged. India külmemas osas on rahva katteks ainult puuvilla riie. 40 miljoni elaniku magavad võseti janiipõrandal ja söövad paremal juhtumisel tatskorda päevas alamaäärtuslist toitu.

See ei olnud nali vaid kurb tõde, kui Mark Twain India kohta kirjutas: „India on maa kus võistlevad piirita muinaslooline rikkus ja vaesus, toredus ja halastiolek, paleed ja omnid, näljahädad ja katkutõved.“ 40 aasta jooksul on 22 näljahäda 28 miljoni elu röövinud. Kas on ükski maa harilikult elutingimistes nõnda kannatanud? India on piirita raskuste ja wilefuste maa ja iga raskus on palwe abi järele. Indias on tõu- ja keeltearw väga suur. Sääli räägitakse 147 keelt. Mõnda keelt rääkijaid on küll ainult wäikene osa aga üle 10 keelemurret räägitakse igat üksikut keelt 10–15 miljoni inimese poolt. See asjaolu takistab väga missioonitööd selle rahwa seas, sest kõiki keeli äraõppida on raske.

Indias on ka väga palju usulakusid. Igast fajaft elanikust on 69 indulast, 21 muhameedlast, 3 buddalast, 3 animisti ja 1 kristlane. See näitab, kui suur tööpõld siin kristlikudel missioonifeltsidel ees ootab.

Põhjus, mispärast India iseäralise tähelepanu ja taastunde ofalifeks peab saama, on raskused, mida

jünnitawad, seifuste liigid wõi wahed (lasted).

India rahwaste seas on 2378 pea-seifusteliiki, ja nende seas on weel omakorda 100 tuhande ümber selle alamjärkkusid. 50 miljoni nendest on ilma seifuseliikideta. Seifuseliigid on India majanduslise wiletjuse põhjus. Nende mõjul on alaealiste abielusje astumine kombeks saanud, mis iseäranis naissoo pääle häwitawalt mõjub, laste elu jõudu nõrgestab, kapitali ja töö wahelised küsimused terawaks ajab ja üksikud isikud seltskonna orjadeks teeb. Need seifuseliigid on põhjusfeks, mille mõjul iga üks oma üle olewa isiku jalgu juudleb ja jälle omakord seda rõhub, kes temast alamal seifuseaftmel on.

Islami ahelates.

Indulased püüawad ärapeista eneste pattusid Gangesse jões.

Missioonikool Kantonis, Hiinas.

Selle toleda kumbe arvele peame ka jeda pahet arvama, et 153 miljoni India naise seas 26 miljoni lesed on, see on iga kuues isik, kes enam ualgi ei wõi mehele minna. Naist peetakse mehe surma põhjusel ja leske ei wõeta enam abielusse. Indias on 111,900 last-leske ja ligi 18,000 leske, kes alla 5 aastat wanad.

Säältmaa kumbe järele ei wõi need lesed mitte enam üksi abielusse astuda, waid neid peetakse alatu- teks naisterahwasteks ja nendega käiakse sellekohaselt alandawalt ja toorelt ümber, nõnda et nende saatus tõelikult kahetsuswääriline on.

Sagedasti on kümneaastased lapsed juba emad, ja teatakse ifegi juhtumistest, kus mõned juba 7. aastajelt emaks saanud. Kristlased kodumaal, kes teie

Hiina pärismaalased haigerawitsejad.

Kristuse ewangeliumi walguje mõ- jul wõite nii ihulikult kui waimu- likult wabad olla paganlastest jõe- datest kummetest, mille all weel miljonid ägawad, kas teie wõite enda kaasnimeste wiletsu kuul- des, jäeda külmaks ja erapooletu- teks nende kurwa saatuse kohta?

Wõtlege tõsijelt selle pääle ja awagejelleks südamed ja käd, et Kristuse ewangelium wõiks ka Indias suurema mõjuga paista ja weel paljud wõiksid wabaneda waimuliku pimeduse ahelatest!

Korwid jõe kaldal.

B. Peterjen.

Kui ma ühel õhtupooltel usklik- tude hulgatejega, keda ewangeliumi wõim oli paganlikust pimedu- jest wabastanud ja kes tahtsid ristimise läbi Kristusega uut sea- dust teha ja tema jälgis käima hakata, jõe kallast mööda risti- mise kohale läksin, siis märkasin ma jõe kaldal üht õlgedest punu- tud korwikest. Seda lähemalt sil- mitsehes nägin jäl jäes mõne päewa wanuse lapse furnukeha.

Korwi kõrwal lamask juur koer, kes juba osalt lapse liikmed oli purustanud. Pilt awaldas jäledat waadet ja õudse tunnetega pöörasin ma sellest kõrwalte. „See on üks Hiina jäledamatest kummetest,“ ütles minu kaasasolew pärismaalane ewan- gelist. „Minu kodukohas on rahwal wiisiks furnuid lapsi sigade toitmiseks tarwitada.

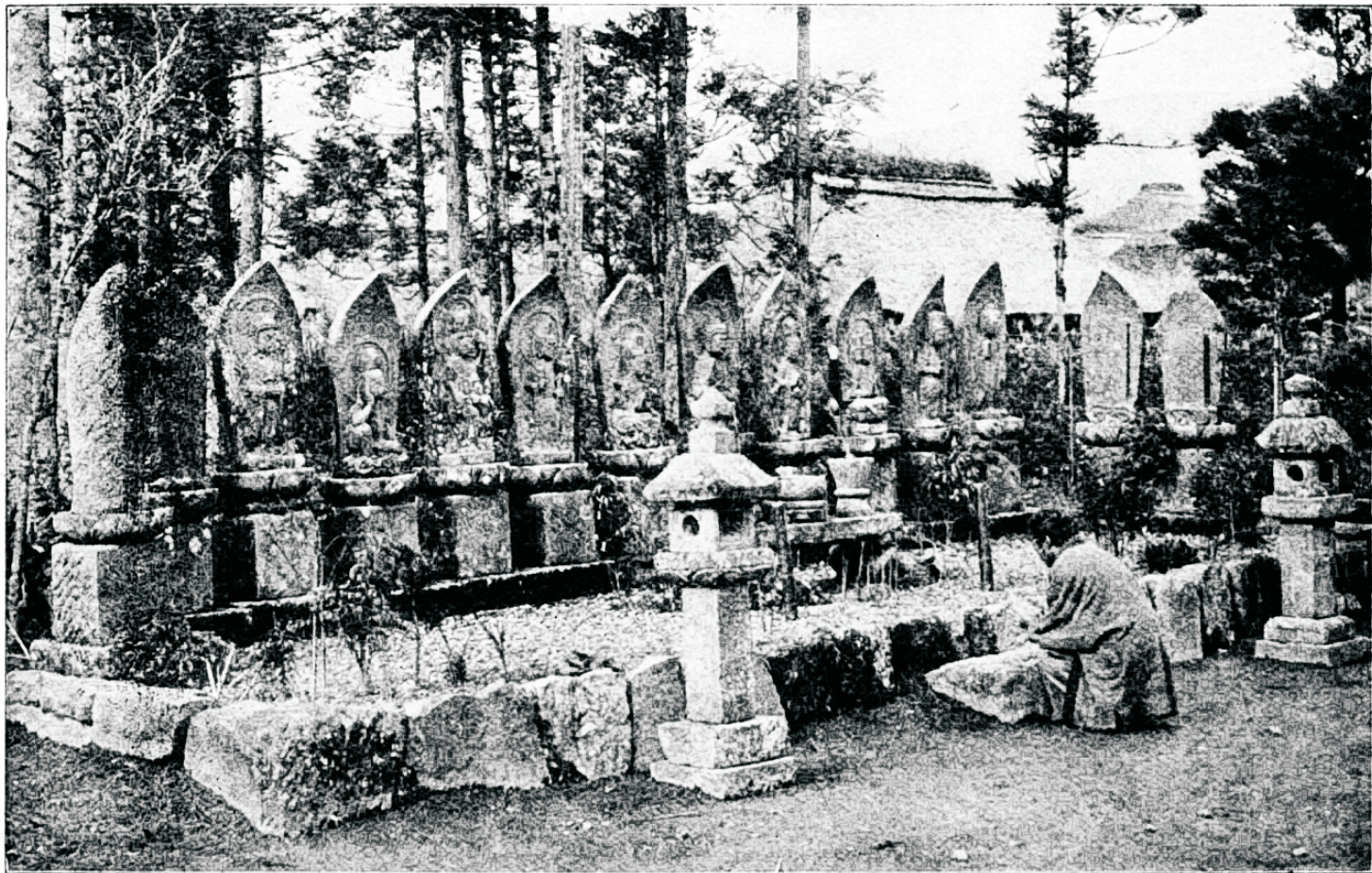
Sagedasti raiuwad nad weel enne furnukehad tükkideks. Kui meie ristimiselt tagasi tulime, siis oli üks teine koer weel esimehele juure tulnud, ja furnu- kehast oli weel mõni wäikene osakene järel.

Sääl läheduses oli weel 2 niisugust korwi jõe kaldal. Ka elujate laste müük on weel mitmel pool Hiinas wiisiks, mis tütarlaste kohta maksew ja weel iseäranis siis, kui neid mõnel wanematel õige arwuri- kalt on. Minult ewangelium wõib neid sellest metfikus- jest wabastada.

Edukäik pinedas maajaos.

Üks meie missionaaridest kirjutab Kapstadt'ist: „Minewal aastal on meil ewangeliumi kuulutamisel, Afrika paganate seas, hääd edu olnud.

Igal pool kaswab huwi ja joowiwaldufi, kooli- majade ehitamiseks, on enam, kui meie neid täita jõuname. 328 missionaari pühendawad enda elu nende paganate peastmises. Nädala jooksul peetud jumala- teenistustest osawõtjate arv on 7000 ümber. Meie 145 koolis on 8000 õpilast.

Siivanemate kummardamine Jaapanis.

Meie töötame paljude suguharude seas, kuid nimetame siin ainult mõnda tähtsamat, mis on: Zulu, Soja, Basuto, Betschuane, Swazi, Matabele, Moschono, Katongo, Barotse, Nyanija ja Ngoni suguharude seas."

Teine aruanne Afrikast teatab: „Afrikas töötavad 17^{ne} organiseeritud missioonipõllu seast 14 koolidega.

Nyasšamissionipõllu peajaama koolis käivad 405 õpilast. Selle kooli alla kuuluvad veel 57 väliskooli, kus iga päev 4223 last käivad, aga hingamise-päevadel veel palju rohkem. Sõimesel weerandaastral oleme pidanud 146 küla koosolekut, millest osavõtjate arv ligi 3500 oli. Meil on praegu siin 1902 usklikku; 1165 on ettevalmistujel ristimisele; annete kogusumma oli umbes 860 kuldmärka."

„Viimasel aastal oli ühest ainsamast koosolekust osavõtjaid 1764 pärismaalast, lapsed arvamata.

Remad kuulajid wiis päewa järjestikku ewangeliumi kõnesid. Nende lõpul said 134 isikut ristitud ja meie koguduse liikmeteks vastu võetud."

Belgia-Kongost kirjutab missioonäär Robinson: „Selle maa ülem pealik, Kafongo Niembo, ütles mulle, et see temale äraarääkimata häädmeelt valmistaks, kui meie, igal pool tema maaalal, koolid awaltime. Ka tema enese küla jaoks tahaks tema ühte koolitajat saada.“ Missioonäär kirjutab edasi: „Maa on lahti meie ees ja miljonid pärismaalased ootavad."

Keegi teine missioonäär kirjutab Afrikast: „Mooramaa sirutab rutuga oma käed Jumala poole."

„Seepärast paluge lõikuse Jssandat, et tema töötajaid oma lõikusele wõtaks väljaajada."

Kas wõiwad paganad südamest ümberpöörata?

J. J. Blue.

Seda küsitakse väga sagedasti ja paljudel on jee waade, ei harimata paganatel vähem lootust on õndsaks saamiseks, kui neil, kes kultuur maades ülessekaswanud ja sellekohase parema kaswatusse saanud. Olgu järgmine jutustus selle seletuseks. Keegi harimata mees, Hera, käis meie koosolekutel. Tema wõttis

Korealased kündmas.

wahetpidamata osa igast koosolekust ja istus alati eimestes ridades. Kui meie wile päewa pärast koosolekud lõpetasime, siis andis tema ennas üles ristimisjale.

Meie küsijine temalt selle soowi põhjuseid ja tahtsime tema sise- mife eluga rohkem tutvuneda. Tema ütles, et ta kõite seda, mis ta kuulnud on, usub ja ehk tema küll ise ainsamat sõnagi lugeda ei mõista, siis olla seda ju temale ette loetud, mis sedasama tähendawat, ja tema uskuda iga kuulnud sõna.

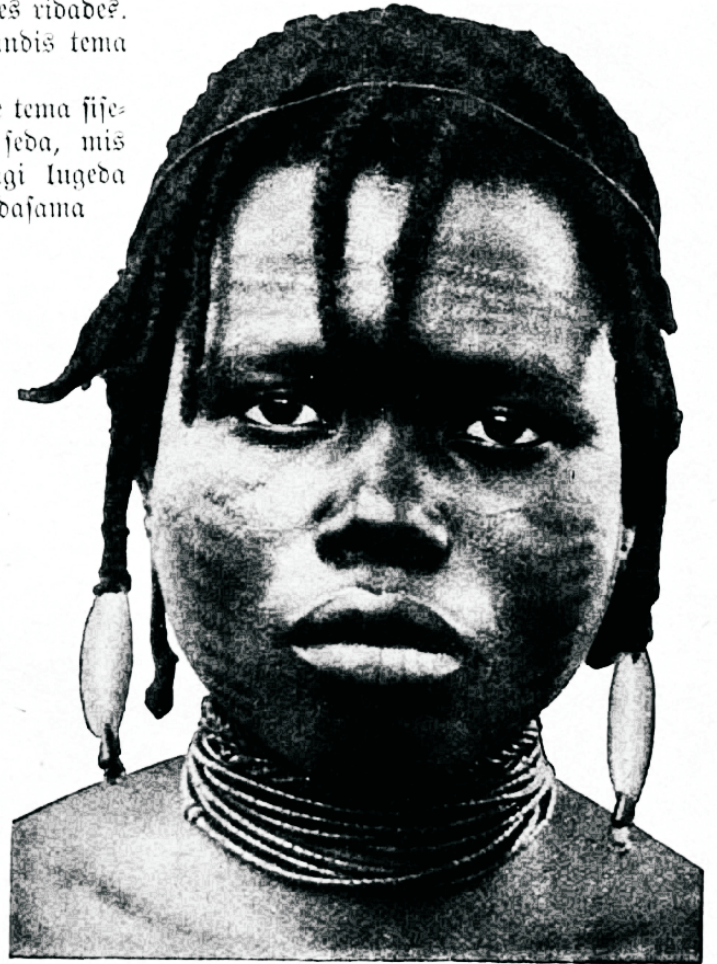
Lõpeks küsijin mina, mitspärast tema just nüüd soowib ristitud saada ja et ehk wahest oleks parem seda teifeks korraks jätta, kuni tema piibli sifuga rohkem tuttawaks saaks.

„Ei, mina ei taha mitte oodata“, ütles mees kindlalt, „sest mina olen juba elatanud mees ja kui mind nüüd ei saa ristitud, siis wõib olla, ei saa seda wõimalust enam iialgi olema, sest kes teab kui kauaks elupäewad kestawad. Mina usun, mis mulle õpetati, et Kristus ka minu eest on surunud ja tahab mind ärä- lunastada patu wangist. Mina pean saama ristitud, sest Jeesus ütleb, et ta meid peab nõnda ristitama, nagu teda ristiti.“ „Ja“, wastasin mina, „aga kuidas sa seda tead, et Jeesus kind on ärä- lunastanud ja omats lapsfeks wastuõtnud?“ Tema wastus mõjus minu pääle nii uskumapanewalt, et ta seda tõesti oli läbielanud, mis ta ütles ennast uskuwat. Tema wajutas oma tõe südame kohta ja ütles: „Mina tunnen seda siin sees. Siin on tõesti midagi ijeäralikku juhtunud; kõit on ümber muutunud ja teifeks saanud. Mina olen oma wanad halwad kombes wõinud maha jätta. Mis peaks mind weel takistama, et ma ei wõi ristitud saada? Ka mina mõtlesin seda sama ja tema sai ristitud. Kaks aastat olid sellest mööda läinud kui ma jälle jenna külasse tulin. Terwe see weifene küla awaldas seda tõelektu armastust, mis selle mehe südames asus.“

Kui kaks aastat tagasi teda ristiti, siis jäid tema ja weel üks teine mees ainsamate kristlastena jenna külasse. Aga misfugune muudatus oli jään nüüd aset leidnud! Nüüd oli jään külas 27 usklikku perekonda, kes kõit kristliku usu wastu wõtsid. Tema elu läbi olid teifed wõidetud. See mees on praegu selle gruppe üle diakoniks ja on omas elus ja kohustetäitmisef nii tõeline ja südamlif, kui iga teine tõelik kristlane haritud maades. Kristuse arm muudab kõit põhjalikult ümber.

Aafrika looduselapsed.

Rukuruku tütarlaps Öhwaafrikast.

Idaafrikas peawad mehed enestele naifi ostma; nende hind oli 1 dollar 50 centi, seht selle wäärtuses nõnejuguseid kariloomi. Sõjast jaadit on aga naiste- rahwad hinnas palju langenud ja maksawad weel ainult 75 centi ja weelgi vähem. Imelikul wiisil ei ole säält- maa tütarlastel midagi selle kumbe wastu ütelda, waid nad on koguni weel uhked, et nende eest suured sum- mad maksetakse. Kuid praegu awanewad missjonikoolide usked ka tütarlaste ees ja kristlik õpetus wõimaldab kõigile enda tõelist wäärtust tunda.

*

Üks Jaapani adwokaat, mitte kristlane, ütles hiljuti, et kristliku usu wäärtust ei wõi mitte nende arwu järele otjustada. Tema rõhutas ijeäranis selle edu suurt tähtsust, kui kordalähfeks õpetada, Jaapani alamale rahwale, nende 8 miljoni nõndanimetatud jumalate tundmise ajemele, ainsama Jumala tundmist; kuid ijeäralikult suur ja tähtis oleks tõe Jumala tundmine weel haritud rahwallasile, kes ka neist 8 miljoniist jumalast midagi ei hooli. Ka Jaapanis teeb kolme ingli kuulutus edusamme ja kogub awalikke südameid. Kuid ka uskmattus ja Jumalafalgamine wõtawad väga hoog- falt maad. Haridus, ilma tõelise Jumala tundmata ja kristliku eluta, kõwendab inimese südameid mõjumawalt, kui paganlik pimedus. Kuid Jumala sõna ütleb: „Wä- gewa wangid peab süiski ära wõetama ja väga walju riifjutud wangid peawad peafema... mina tahan su lapsed ära peasta.“ Jef. 49, 25.

Siiski!

See sõna on praegu missioonitöölise usutunnistus. Kui Tawet seda ütles, siis oli ta palju kartustäratavat näinud ja kuulnud.

Tema ust oli peaaegu kõkuma lõbunud. Mida enam ta Jumala armuõu üle järele mõtles, seda tumedamaks paistis see tema meelest minewat. Kuid ta nägi ka siiski jälle julgustawaid ja meeltulendawaid wahetuhtumisi, mille mõjul tema kohtlus kadus. Tema teadis et Jumal oma asja — hoolimata igasugustest juhtumistest — wõidurikkalt lõpule wiib.

See ust pani temale wõidurikka „siiski“ huultele: „Siiski olen ma itka su juures, ja hakkad kinni mu paremast käest.“ Teadetest, mis meie igalt missioonipõllult kuuleme, wõime kergesti mõista, et töö tingimised väga paljudes kohtades halvemuse poole on muutunud.

Halastamata sõda ei ole mitte üksi Euroopas soowimata mõju avaldanud, waid weel — nii palju kui see missioonitöösse puutub — enam paganamaadel. Raskuseid on tõesti olemas, aga meie peame neid juba enne arwete wõtma, ja õppima ütlemä: „Siiski!“ Ka neegrite seas on seisuforrad väga muutunud. Järgmine neegrite konverentsi aruanne walgustab walgu jarnaselt asja õiget seisuforda. 30 augustil 1921 oli afrikaanlaste konverents koos, kus paljutähendawaid kõnesid peeti nende walitsewate rahwaste wastu, missuguste asumaade elanikud sääl koos olid. Nõnda rääkis näituseks neeger, Markus Garwey, negritelikumise üle Põhja-Ameerikas ja ütles sääl juures muu seas: „See filmapilt on tulnud kus 40 miljoni mustanahalist Afrikat peawad endale nõudma. Kuid asi ei seija mitte selles, et küsida Inglismaalt, Prantsusmaalt, Belgialt ja Itaalialt: „Mikspärast olete teie siin? waid et neile mõista anda, et nad siit peawad lahkuma.“

Kõigewerisem sõda tuleb weel. Kui Euroopa oma wäe Afria wastu saadab, siis on mustadel tund tulnud Afrika wabastamiseks mõõka tõmmata.

Kes on wõitnud maailma sõja? Mustanahaliste

Pärismaalised sõjamehed.

weri walgete lahinguwäljadel. Teie aga teate küll, mis tänu walged selle eest avaldasid.

Nemad ei ole meile isegi ainsamat kohta rahukonverentsil annud. Meie naerame nende eneseuuldawate walgete üle ja ütlemä: „Kui meie Euroopa sõjawäljadel mahanottimiseks küllalt kõlbulikud olime, et eneste õpetajatele sõda wõita aidata, siis oleks nemad meile vähemast wabaduse wõinud kinkida, mille nimel nemad üks teist hukkasid. Aga ka meie oleme õppinud tapma ja mina küsin teilt, sõbrad, kuidas saab küll siis alles olema, kui meie iseeneeste asja eest wäljaastume?“

Et wälised seisuforrad ja mustade aukartus walgete wastu väga on langenud ja sellejäreldufel, mis nad maailma sõjas oma filmaga nägid ja läbitegid, langema pidi, paistab paljudelt missioonipõldudelt saadud teadetest wälja.

Ka see, et mõningate kristlikkude rahwaste missioonäärised teiste kristlikkude ühijuste poolt — kellel selles wäliline jõud kae pärast, nende missioonitöölt wägiwaldselt kõrwaldatakse, ka see ei tõsta walgete tegusid ja põhimõtteid mustade ees. Kuid meie peame enda algemõtteft kinni ja ütlemä weel fõrd: „Siiski!“

Kui kristliku maailma teod paganate ees Ewangeliumi tõelise wäärtuse küsitawaks teewad, on küll kurb, kuid seda takistada ei suuda nad mitte!

All pildil olev paganate hull — mõningad meie iseiseiwateft missioonitöölisest — tõendab, et ewangelium kõigist hoolimata paganate seas imet teeb; nende huuli ei saa ükski waikima panna, kes fõrd ijlikult on elawat Jumalat tundma õppinud ja tema suurt wäge maitse nud. Meie mustade usuwendade kirjajad lõhnavad õnnelikuseft ja rõõmust Kristuse sees.

E. Kõh'i ainetel.

Pärismaalased missioonitöölised Afskaafrikast, keda paganlikust pimeduseft wõidetud.

„Siis peavad teda kummardama kõik paganate saared.“ Sew. 2, 11.

Wanad trummid, millede abil enim „walgetesõmiste pidustustele“ kolkukutsuti; nüüd tarwitatakse neid hingamise päewa kooli kolkukutsumiseks.

See prohwetikuulutus, mis 2500 aastat tagasi awaldatud, läheb täna imelikult täide. Waikse mere saartel on ewangeliumi kuulutusel juur edu, millest järgmised teated jutustawad:

Fidschi saared. Üks missioonäär kirjutab: Siit elanikkude seas kasvab huwi nõnda suurel määral, et meie waewalt nende nõudeid rahuldada suudame. Wiimajel nädalal said neli päälikut ristitud, mille järeldufel ja mõjul huwi Jumala tõe wastu weel enam saab kasvama. Keegi teine missioonäär kirjutab: Kui meie näeme inimesi kiruti kummardamise, spiritismuse, tubaka, oopiumi ja joomastawate jookide orjuses, siis äratub see igas kristlikus südames sügawat kaastunnet. Tõuseb küsimus kas on üleüldise võimalik sel wiisil tuimendatud ja pimestatud meeli ewangeliumi walgusega walgustada.

Kuid ometi näeme neid igal pool gruppedesse koonduwat ja kõigest kõlwatuselt wabanewat; kristlik woorus astub paganlikude jälkustäratawate kommete asemele.

Sõpruse saartelt kirjutab üks missioonäär et tema iga päew säält pärismaalastele piibli õpetust jagab, ja neid jutlustajateks, omamaalaste seas, ette walmistab.

Õmbluskool Uuel, Hebriididel.

Salomo saared. Siin töötab Jumala Waim ülirägewalt ja pea kõik noored mehed kui ka naised, kes tõe on wastu võtnud, on paganate seas wõidetud. Sajanded paganadest käiwad meie jumala-teenistustel ja kuulawad rõõmuga Jumala sõna.

Nende seas, kes tõe wastu võtnud, on kümnete wiisi neid, kes tahawad missioonitööd tegema hakata oma suguwendade seas. Siin on ühe suguharu päälit, Peo, kes väga eeskujuliku ja kohtlase iseloomuga on. Tema ütles mulle hiljuti, et ta walmis on Malaita saartele minema ja säält inimesesõbajatele ewangeliumi kuulutama, ja seda ihegi siis, kui see tema elu maksaks.

Mõni aeg tagasi saatfime ühe pärismaalase, Pana, Noonngo saarele, ja tema on jenna 227 liikmelise koguduse ajutane, ilma ihegi eurooplase abtia.

Siin on keegi endine rõõwliisjalga peamees, kes alles wiis aastat tagasi, ühelt rõõwkaigult wiis pealuud

Kuduja Jaapani saarel.

kodu töi. Nüüd on tema pealuud ärakeitnud ja sellefarnajele jumalateenistusele selga pööranud. Alkoholi ja tubaka on ta maha jätnud ja oma lapsed missiooni teenistusesse annud. Kõiki neid tõeasju nähes ja weel paljude teiste tunnistusi tähelepanes on meil kindel tõendus selleks et ewangelium weel täna „Jumala wägi õnnistuseks“ on. Waata Rom. 1, 16.

*

Siami mägestikus elab üks metsik rahwajuugu kes riideid hoopis ei kannu, suuremalt jaolt juurtest, lehtedest ja pähklistest elab ning mürgitatud nooltega lajeb, mida nad läbi pikjade, punaste torude eemale puhuwad. Jahile minnes peidawad nad eneste weikesed lapsed maa sisse haukudesse metselajate eest ära, mida nad päält puuokstega finni katawad, teades, et metsloomad neid haukusid lõksudeks wõi püükaukudeks peawad ja nõnda lapsed puutumata jätawad. Hiljuti küsifid missioonäärid neilt, mis usku nad olla. Nad näitafid üles taewa poole ja ütlesid: „Meie kõik kummardame seda suurt isikut säält üleweel.“ See on üks lugemata kohtadest, kus Ewangeliumi kuulutajaid oodatakse.

246 Indiaandijaanlaste ristimine.

Üks meie missioonäärudest, indiaanlaste seas, kirjutab: „Kas teil on kaastunnet välismissionitöö kohta? Kas teie tahaksite, et Ewangeliumikuulutus maailmas saaks lõpule viidud? Teie imestate kuuldes et ühe aasta jooksul ainult Titikala järve äärsel missioonipõllul ligi 1000 indiaanlast said ristitud. Jumal on siin uksed avanud kui ei iialgi enam. Meie südamed on liigutud neid südamlikke hüüdeid kuuldes ja meie oleme summitud palujuid tagasi saatma, öeldes: „Dodate veel wähe!“ Kui meil vähemalt kuus hästi ettevalmistatud missionäriperekonda oleks ja 15 pärismaalast-õpetajat, siis võiksite neid Jumala abiga nõnda ärajaotada, et meie veel enne selle aasta lõppu võiks 2000 inimest põhjalikult õpetada ja ristimisele valmistada. Kes tahaks selleks kaajaadata, et see võiks sündida? Meie loodame teie abi pääle kodumaal ja oleme kindlad et teie selleks oma osa teete. Võikust on palju, aga piisut töötajaid!“

Tõelik ligimesearmastuse tundemärk.

Minewal nädalal olime ühe südantliigutawa sündmuse päälnägijad. Paganad, kes olid mõne kuu meie koolis käinud ja tõelikudets kuistlasteks saanud wõtjid eneste ehteasjad ümbert ära ja kogusid neid kokku, et seega nende kaaswendade seas missionitööd toetada. Terme päewa jooksul löid nad kokku sõrmuseid, pärlid, jalawõrusid ja ninaachteid. Jalgade ja käte wõrud olid neile juba wäikestelt ümberpandud. Kuid liikmed jämedamaks kaswanud ja sellepärast pidi neid kättiwii-
limise abil kõrwaldatama.

See tegu oli neile suureks iseene ärasalgamiseks; sest nende ehteasjad on ebausku kommete ja mõistetega seotud ja kui neil nüüd, koolist koju minnes, wanematest antud asjad puuduwad, mis saawad siis omakjend üttema? Kuid armastus Jumala ja ligimese wastu aitab kõik ärawõita. Sel päewal sai neist 35 hinge ristitud.

Rongo-missionipõld.

S. M. Königmacher.

Lahkeks tähelepanemiseks!

Kui keegi, kes jeda lehte lugenud, tungi tunneb, midagi paganamaa missionitöö edendamiseks ohwerdada, olgu see ükskõik kui wäikene summa, siis wõetakse jeda alati tänuga vastu ja toimetatakse aujasti ainetuise sihtkohta edasi, jeda „Missioniteadetes“ awalikult kwitteerides.

Unded saata selle lehe wäljaandekoha adresil kasjapidajale Prl. W. Kaba'le.

Wäljaandja:

„Seitsmendama Päewa Adwentistide Üesti Liit“,
Tallinnas, Merepuiestee ja Inseneri tänawa nurgal, omas majas.

„Teikust on palju, aga pisut tööstegijaid.“